

اعلامیه مطبوعاتی

ای امت اسلام و ای ارتش‌های مسلمان! اگر برای الله سبحانه و تعالی و حرمت‌های او به خشم نمی‌آیید، پس برای چه چیزی به خشم خواهید آمد و به حرکت خواهید افتاد؟!

(ترجمه)

رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی روز چهارشنبه ۲۰۲۶/۵/۲۷ م، صحنه‌هایی را منتشر کردند که نشان می‌دهد نیروهای رژیم یهودی در «باب حطه»، یکی از دروازه‌های مسجد مبارک الاقصی، یک دختر جوان فلسطینی را به گونه‌ای وحشیانه مورد ضرب و شتم قرار داده، سپس با زور و خشونت حجابش را از سرش کشیده و او را بازداشت کرده‌اند.

این جنایت در حالی رخ می‌دهد که نیروهای اشغال‌گر همزمان با فرا رسیدن عید قربان، تدابیر امنیتی و محدودیت‌های خود را در ورودی‌های شهر قدس و دروازه‌های مسجد مبارک الاقصی به شدت افزایش داده‌اند؛ موانع و ایست‌های بازرسی برپا کرده، هویت رهگذران را به دقت بررسی نموده‌اند و بدین‌گونه هزاران مسلمان را از ورود به مسجد مبارک الاقصی محروم ساخته‌اند.

به راستی که دل از چنین جنایت هولناک و تجاوز وحشیانه بر یکی از زنان آزاده بیت‌المقدس به درد می‌آید و چشم به جای اشک، خون می‌گیرد. اما آنچه آتش این درد را شعله‌ورتر می‌سازد، این است که حجاب این بانوی مسلمان در فاصله چند متری از محل معراج رسول الله صلی الله علیه وسلم، به دست کسانی از سرش کشیده می‌شود که الله سبحانه و تعالی بر آنان غضب کرده و ذلت و خواری را بر ایشان مقرر داشته است.

دردناک‌تر آن‌که این نخستین بار نیست که زنان سرزمین مبارک فلسطین در دروازه‌ها و صحن‌های مسجد مبارک الاقصی و کوچه‌های قدس مورد تعرض و اهانت قرار می‌گیرند. رژیم جنایت‌کار یهودی پس از عملیات طوفان الاقصی، در تجاوزات و جنایات خود علیه مردم سرزمین مبارک فلسطین، به ویژه زنان مسلمان، بیش از پیش گستاخ شده و در عین حال، حمایت کامل را از گروه‌های شهرک‌نشین افراطی خود برای ارتکاب چنین جنایاتی فراهم ساخته است.

يُثَلِّ هَذَا يَذُوبُ الْقَلْبُ مِنْ كَمَدٍ

إِنْ كَانَ فِي الْقَلْبِ إِسْلَامٌ وَإِيمَانٌ

مفهوم: برای چنین مصیبتی است که دل از اندوه آب می‌شود؛ اگر در سینه هنوز اسلام و ایمان باقی مانده باشد.

ای مسلمانان! این حادثه دردناک در روز مبارکی از یک ماه حرام رخ داده است؛ روزی که حاجیان بیت‌الله الحرام مناسک حج را ادا می‌کنند؛ روزی که الله سبحانه و تعالی آن را روز شادی و سرور مسلمانان قرار داده است. اما مردم سرزمین مبارک فلسطین و زنان آزاده آن، در چنین روزی نیز طعم شادی و خوشی را نمی‌چشند.

در کرانه باختری، غزه و قدس، خون‌های‌شان ریخته می‌شود؛ خانه‌های‌شان ویران می‌گردد؛ زمین‌های‌شان غصب می‌شود و درختان‌شان از ریشه کنده می‌شود تا بر جای آن شهرک‌های یهودی بنا گردد.

اسیران آنان یا در زندان‌های رژیم یهودی زیر شکنجه و آزار قرار دارند و یا هر روز بر شمار بازداشت‌شدگان افزوده می‌شود. تعرض به عزت و ناموس، محروم‌سازی از غذا و درمان، فشارها و محاصره‌های گوناگون برای وادار ساختن مردم به ترک سرزمین‌شان، به بخشی از واقعیت روزمره آنان تبدیل شده است.

در همین حال، مسجد مبارک الاقصی؛ همان قبله اول مسلمانان و محل اسراء رسول الله صلی الله علیه وسلم که الله سبحانه و تعالی آن را در قرآن کریم در کنار مسجد الحرام یاد کرده است، در معرض یهودی سازی قرار دارد. تلاش ها برای تحمیل تقسیم زمانی و مکانی آن ادامه دارد و حتی طرح های ویران سازی آن و ساختن «هیکل» موهوم بر ویرانه هایش آشکارا اعلام می شود. از سوی دیگر، گروه های شهرک نشین هر صبح و شام به صحن های آن یورش می برند، مراسم و آیین های تلمودی خود را در آن برگزار می کنند و پرچم های شان را در آن به اهتزاز درمی آورند.

پس چگونه می توانید آسوده زندگی کنید در حالی که اهل سرزمین مبارک فلسطین چنین رنج می کشند؟!

چگونه می توانید آرام باشید در حالی که زنان مسلمان مورد اهانت قرار می گیرند، حجاب شان از سرشان کشیده می شود و فریاد استغاثه شان بی پاسخ می ماند؟! شما را چه شده است؟! آیا بیماری «وهن» به جان های شما رخنه کرده و به زندگی دنیا دل بسته اید؟!

ای صاحبان قدرت و اقتدار! ای ارتش های مسلمان! کارد به استخوان رسیده است. این رژیم مسخ شده و جنایت کار در تجاوزات و جنایات خود از هر حدی فراتر رفته است و دیگر هیچ عذری برای سکوت و بی عملی شما، نه در پیشگاه الله سبحانه و تعالی و نه در برابر امت اسلام باقی مانده است.

آیا پس از این همه جنایت و وحشی گری که نه انسان، نه درخت و نه سنگ از آن در امان مانده است، هنوز هم سر تسلیم فرود خواهید آورد؟! اگر برای الله سبحانه و تعالی و برای حرمت های او به خشم نهی آید و به حرکت برنی خیزید، پس برای چه چیزی به خشم خواهید آمد و چه زمانی حرکت خواهید کرد؟! آیا در میان شما کسی نیست که اسلام و مسلمانان را یاری کند و همچون اوس و خزرج باشد؛ همان کسانی که رسول الله صلی الله علیه وسلم را یاری کردند و در چنین روزهایی با او بر جهاد و نصرت بیعت نمودند؟

بارالها! برای ما یارانی همچون یاران رسول الله صلی الله علیه وسلم مقدر فرما؛ یارانی که به وسیله آنان دینت عزت یابد، فریاد استغاثه مظلومان پاسخ گفته شود و بشارت رسولت صلی الله علیه وسلم در مورد برپایی دوباره خلافت راشده بر منہج نبوت، به دست آنان تحقق پیدا کند.

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر